Laat, Wirro- ja Karja-wärrawa ees. Wina- Ku esſimesſel ja teiſel Päwal Paldiski Linnas, Weikſe-, hobbſe- ja teigeſungguſe kauba Laat.

I.

Ardo Jaan ja Maddiſe Pent.

Ühhel pühhapäwal läks Ardo Jaan omma poegadega ommad ſuggulaſſed waatma. Temma isse käis jalla, ja weike Willem ja Karel ollid hobboſe ſeljas. Nende wasto tulli Maddiſe Pent ja hüdis emalt jo: wennike Jaan, mis ſa teed! Mis ma teen? küſſis Jaan. End isse käid jalla, ja poiſid ſoidawad, hüdis Pent. Kas ſuremat ſüüd ei olle? Kostis Jaan — Siis ütles Pent: „kule, wennike, ma ollen ka jalla käinud, ja mo lapſed piddid ſoitma — agga nemmad ſoidawad weel, ja minna kerjan — ei ühhegi mele tulle ſedda armo, mis minna temmale teinud.“ Siis kostis Jaan: „Ei ma karda! ſeſt kui minna nenda wäte ollin, kui minno wätimad praego, ſiis minnogi issa kündis, ja minno kä olli hobbone. Agga kui ta joud hakkas kadduma, ſiis tallutaſin minna tedda, kui ſullane tallutab kunningaſt. Seddaſamma lodan ka ommaſt lasteſt“. „Sedda lootſin ka, ütles Pent, ja ei raatſind neile aiwa ſanna anda.“ „Ei ſa ſedda ka olleks julgendki, kostis Jaan, ſeſt ſa olled neid maaſt madda'aſt öppetanud kuria teggema, walletama ja warrastama. “Mis warguſt ſa meiſt tead?“ Küſſis Pent kurjaste. „Eks ſa käind igga talwe meie künnide ja honette kallal? kostis Jaan, ja eks ſo lapſed ei piddand alt ſisſe puggema? ja kes ſatis neid teiſi wanduma, kui meie nende